

Datum: 28.11.2018

Medij: Politika

Rubrika: Kultura

Autori: Redakcija

Teme: manifestacije važne za Mađare u Vojvodini

Naslov: Pozorišni rečnik zaboravljenih reči

Napomena:

Površina: 594

Tiraž: 35000

Strana: 18

Позоришни речник заборављених речи

Данас је мало људи који се усуђују да изазивају судбину,
поручио је Златко Паковић на фестивалу Дезире

Суботица – Позоришта из региона брзим ритмом смењују се једна за другим на програму десетог Дезире фестивала, а како се загрева фестивалска атмосфера тако се све већим интензитетом са сцене чују суштинска питања која се односе на нашу заједничку прошлост, разједињену садашњост стишњену између борбе за егзистенцију и слободу личности.

Златко Паковић је у театарској групи „Монтажстрој“ из Загреба поставио представу „Крлежа, или што су нама заставе и што смо ми заставама

У представи је направио речник заборављених речи којим се брише одређена друштвена пракса, речи попут социјализам, самоуправа, генерални штрајк, радник, дијалектика, удружење. Паковић је на фестивалу Дезире присутан и са представом „Бојте се Алаха: смисао живота и смрти Ђамила Сијарића“, коју је урадио за Босанско народно позориште Зеница.

„Те представе су повезане, заиста постоје речи које више не употребљавамо, а суштински су важне, што значи да смо себи онемогућили је-

окрет и прозвао актуелну политичку сцену Хрватске.

„Сви ми овде на Балкану имамо проблем са радикализацијом екстремне деснице, и то се на почетку на врло сатиричан начин политичке басне и види. Представа је непредвидљива, мења свој жанр и односи се на велико растакање и нас као глумаца и политичког бића“, каже глумица Линда Бегоња која додаје да је Фрљић успео да из дела, које због своје дужине данас не би било добро прихваћено, извуче суштину и сажме оно битно. Она

Фото Никола Тумбас

Из представе „Шест лица траже писца“

да тако за њима плачемо“ у којој уз њега као редитеља глуме и Вилим Матула, првак хрватског глумишта, Вук Зекић и Конрад Мулвај. Паковић је, међу публику која је салу Савремене галерије где је представа играна испунила до последњег места, изашао у белој месарској кецељи коју ју носио и прошле године у „Отелу“, наговештавајући да ће сецирати великог интелектуалца. Редитељево „сечиво“ била је сјајна филозофска анализа Крлеже као, како Паковић каже, пролетерског писца, савесног и ангажованог ерудите који одбија да ћути у времену када ћутање значи пристајање.

„Мало је Крлежа, мало је људи који се усуђују да изазивају судбину и то одређује човека, као једино биће које има имгинацију којом може да моделује стварност“, каже Паковић.

дан могући живот. Када немате појмове за нешто, онда више и не знате да је то могуће и вероватно. То је суштина структуре у којој живимо, да се губе речи и самим тим ускраћујемо могуће животе. Човека не одређује оно одакле долази, већ куда иде. Увек је то питање да ли бирате судбину или каријеру. И Сијарић и Крлежа су примери људи који су бирали судбину, али нису били без каријере“, рекао је Златко Паковић у разговору са новинарима.

На фестивалу Дезире у понедељак увече играна је и представа старог знанца овог фестивала Оливера Фрљића који је за Сатиричко казалиште Керемпук у Загребу режирао класично дело светске драматургије „Шест лица тражи аутора“ Луиђија Пирандела. Редитељ је, наравно, урадио пре-

је навела како је Фрљић написао да фашисти никада неће моћи да се себи смеју, што се показало тачним, јер је представа доживљавала цензуру, али се упркос томе она игра пред пуном позоришном салом у Загребу.

Искуство фестивала Дезире показује да представе које стижу из Словеније, која за део балканских земаља представља нешто попут уређене земље благостања, постојано покрећу суштинска питања егзистенције и управо тог благостања. Тако је и представа Словенског младинског гледалишта „Идиоти“ коју је по тексту Ларса фон Триера режирала Нина Рајић Крањак као свој мотив поставила проблем: „Борили смо се за слободу, али када смо је добили, ништа нисмо učinили са њом...“

А. И.

